

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

XX. Pandit decimam sextam & vltimam radicem: quæ est parochiarum plurium incorporatio, & elicit sedecim remedia contra lapsum Religionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

idola introduxit, & cærimonias omnes di-
uinas prohibuit; ita vt nullus se auderet lu-
dæum nominare; ac infinita alia mala cul-
toribus Dei altissimi intulit, prout diffuse
habetur 1. Machab. 1. Et quamuis talia ma-
la bellorum sæpe suis peccatis mereatur po-
pulus: tamen valdè verendum est, quòd si-
milia suis deformitatibus plus demereatur
Clerus & status Ecclesiasticus. Hæc tradit
Chrysoftomus super isto 21. Matth. *Eiecit
vendentibus de templo, &c.* vt allegatum est
in 1. radice.

*Peccata po-
puli irritat
Deum, ma-
gu Eccle-
siasticorū.
Chryl ho-
mil. 38. in
Matth.*

CAPVT XX.

*Pandit decimam sextam & ultimam radi-
cem: quæ est Parochiarum plurium in-
corporatio. Et elicit sedecim remedia con-
tra lapsum Religionis.*

XVI. Radix

SEXTA DECIMA radix est apud quosdam,
Parochiarum plurium incorporatio; pro-
pter quam aut vix reformari possunt, aut si
reformati sunt, difficulter in bono perseue-
rant. Non enim dubium, quin per religio-
fos viros salus animarum multum procurari
possit apud plebeios: sed cum monachus
solus, aut etiam alteri consociatus, multum
manet extra suum cœnobium, sicut curam
habentibus est necessarium, faciliter eis pla-
cet

*Religiosi cu-
rã pastor-
lẽ admini-
strantes qui-
bus malis
expositi.*

cet fuga monasterij, horret exinde fratrum
 in clauſtro contubernium, moram trahat
 neceſſe eſt ſatis ſepè circa ſexum femineum,
 & implicari habet rebus temporalibus. Ex
 quibus ſequitur inobedientia ad Superio-
 res, negligentia mandatorum in Regula, ca-
 ſtutatis periculum, & philargyriæ incendi-
 tur vitium. Prudenti igitur conſilio uſi ſunt
 primitiui Patres Prædicatorum Ordinis, qui
 in ſuis ſtatutis inhihent, ne pro eis aliquis
 recipiatur locus cui ſit annexa cura anima-
 rum: idipſum faciunt Canonicorum regu-
 larium, vt audio, conſenſu vnanimi, multa
 in Germaniæ partibus reformata monaſte-
 ria. Percepi præterea relatione viri cuiuſdam
 fide digni, quemdam noſtro tempore Ab-
 batem fuiſſe alterius Ordinis; qui cùm re-
 periret ſuum monaſterium multarum Eccle-
 ſiarum parochialium eſſe plebanum, litte-
 ras vel bullas conſectas deſuper omnes ſcal-
 pello diſcerpſit, dicens in contrarium mur-
 murantibus: Malo Eccleſias perdere, quàm
 bonos monachos: ſunt enim ſæculares plu-
 rimi, qui prouidere poterunt Chriſti ouicu-
 lis. Huius mentis fuiſſe diuoſcitur B. Gre-
 gorius, qui Caſtorio Ariminenſi Epifcopo
 ita ſcribit: Miſſas publicas in cœnobio om-
 nino fieri prohibemus, ne in Dei ſeruorum
 reſſibus, & eorum receptaculis, vlla popu-
 laris

B. Greg.
 lib. 4. epiſt.

laris præbeatur occasio conuentus: quia non expedit animabus eorum. Nec audeat ibi Episcopus Cathedram collocare, vel quamlibet potestatem exercere imperandi, nec aliquam ordinationē, quamuis leuissimam, faciendi, nisi ab Abbate fuerit rogatus: quatenus monachi semper maneant in Abbatum suorum potestate; vt remotis vexationibus ac cunctis grauaminibus, diuinū opus cum summa deuotione animi perficiant. Et habetur 18. qu. 2. Luminoso. vbi Glossa super verbo *publicas*, dicit: *Publicas*, in quibus est concursus populorum, quæ fiunt in hora tertia; sed *publicas*, id est, solemnes benè cantant. Et super verbo *recessibus*, dicit: Potius ergo essent monasteria in solitudine, quàm in vrbe.

*Generales
modi sedecim
reformationis
religionem.*

Ex prædictis igitur radicibus sedecim, religionē inficientibus, possunt sedecim cautelæ elici à sensu contrario, per quas collapsa possunt monasteria reformari, & conseruari iam reformata; videlicet vt digni & boni pro Prælati ponantur; vitia debite corrigantur; inutiles officiales non ponantur; faciliter in regula & statutis non dispēsetur; Prælati nequaquam rebellio fieri permittatur; temporalia fratribus in nullo approprientur; rarò fratres vel cautè cum sæcularibus conuersentur; studium litterarum, præsertim

tim sacrarum, non negligatur; indocti officii scientialibus non intitulentur; minima mala ne fiant, prouideatur; monasteria non nimis multiplicentur; feminis fratres non sine magna necessitate conuersentur; viri boni pro posse manuteneantur; diuitiæ superabundantes caueantur; pro pace terræ crebrò Deus & Sancti exorentur; & cura saltem per proprios fratres, aut non retineatur, aut vt solùm per solidos regatur, vel in toto adimatur. Ex his iam liquet, qui sunt modi generales Religiosos reformandi.

CAPVT XXI.

Dat specialem modũ reformandi per septem monitiones: quarum tres declarat; quæ sunt, vt eligatur locus vbi verisimiliter reformatio citiùs inducatur, vt per principalia professionis inchoëtur, & vt officia Conuentus per bonos administrantur.

SEd specialius descendendo ad reformationem alicuius monasterij, oculus mentis habeatur ad septem. Primò, eligatur locus vbi verisimiliter reformatio citiùs introducatur. Secundò, per ea quæ cadunt sub professionem principaliter inchoëtur. Tertiò, officia Conuentus principalia per bonos administrantur. Quartò, turbatores

*Septē modi
speciales re-
formanda
Religioni
necessarij.*

R reform-